

Sygn. akt VIII C 1613/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr.sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. ((...): (...))

przeciwko M. O. i J. O.

o zapłatę 10.000 zł

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. ((...): (...)) na rzecz pozwanych M. O. i J. O. solidarnie kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1613/16

UZASADNIENIE

W dniu 20 listopada 2015 roku powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwany M. O. i J. O., przed Sądem Rejonowym w Zamościu, powództwo o zapłatę kwoty 10.000 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanych kwoty z tytułu zawartej w dniu 17 października 2007 roku z pierwotnym wierzycielem (...) Bank S.A., będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank S.A., umowy kredyt ratalny na zakup pojazdów. Pierwotna kwota kredytu wynosiła 67.610,40 zł. Umowa ta została wypowiedziana przez pierwotnego wierzyciela z uwagi na rażące naruszenie jej postanowień przez pozwanych w części dotyczącej warunków spłaty. Pierwotny wierzyciel wystawił przeciwko pozwany bankowy tytuł egzekucyjny, który po opatrzeniu go klauzulą wykonalności stał się podstawą wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi, które jednak nie doprowadziło do wyegzekwowania całości należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym. W dniu 4 marca 2015 roku na podstawie umowy o przelew wierzytelności, powód przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanych z tytułu umowy bankowej. **(pozew k. 1-4)**

W dniu 9 grudnia 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Zamościu wydał przeciwko pozwanym nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 63)**

Powyższy nakaz zapłaty pełnomocnik pozwanych zaskarżył sprzeciwem w całości, co do zasady i co do wysokości, wnosząc o oddalenie powództwa, jednocześnie podnosząc zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Zamościu, ponadto wskazując na przedawnienie roszczenia. **(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 68-71)**

Postanowieniem z dnia 23 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Zamościu stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu. **(postanowienie k. 77-77v)**

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanych, pełnomocnik powoda wskazał, że zarzut przedawnienia podniesiony przez stronę pozwaną jest bezzasadny. **(odpowiedź na sprzeciw k. 99-101)**

Na rozprawie w dniu 14 grudnia 2016 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawiał się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pełnomocnik pozwanych podtrzymał stanowisko wyrażone w sprzeciwie, wniósł o oddalenie powództwa w całości. **(protokół rozprawy k. 123-124, potwierdzenie odbioru k. 121)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 października 2007 roku pozwana J. W. (obecnie O.) zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną w K. umowę kredytu nr (...), na mocy której, bank udzielił pozwanej kredytu złotowego indeksowanego kursem (...), stanowiącego równowartość w złotych polskich kwoty 24.381,42 CHF na okres 96 miesięcy. Kwotę kredytu wraz z odsetkami pozwana zobowiązała się spłacić w miesięcznych ratach w terminach i kwotach określonych w harmonogramie spłat, stanowiącym załącznik nr 1 do umowy. Spłata zobowiązań dokonywana miała być w złotych. Wysokość zobowiązania, zgodnie z treścią umowy miała być ustalana jako równowartość wymaganej spłaty wyrażonej w walucie indeksacyjnej po jej przeliczeniu wg kursu określonego w „Bankowej tabeli kursów walut dla kredytów dewizowych i indeksowanych kursem walut obcych”. Do akt nie załączono w/w tabeli kursów. Zgodnie z wymienionym załącznikiem, pozwana była zobowiązana spłacić w 96 miesięcznych ratach po 368,68 CHF (z tym zastrzeżeniem że pierwsza rata wynosiła 422,32 CHF do dnia 25 każdego miesiąca. Poręczenia kredytu udzielił M. O. w dniu zawarcia umowy, w kwocie stanowiącej równowartość w złotych polskich kwoty 24.381,42 CHF. Poręczenie obejmowało kwotę kredytu wraz z odsetkami należnymi i kosztami postępowania w tym postępowania egzekucyjnego. Pozwani złożyli oświadczenia o poddaniu się egzekucji, na podstawie Bankowego Tytułu Egzekucyjnego do kwoty 104.888,88 zł. **(dowód: kserokopia umowy kredytu nr (...) k. 47-47v, załącznik do umowy kredytu nr (...) k. 48-48v, kserokopia umowy poręczenia k. 51, oświadczenia o poddaniu się egzekucji k. 49-50)**

W dniu 24 czerwca 2011 roku sporządzono oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu, wskazując że dotyczy to umowy kredytowej nr (...) z dnia 17 października 20107 roku.

W dniu 21 marca 2013 roku pierwotny wierzyciel wystawił przeciwko pozwanym bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), wskazując w jego treści, że dotyczy on umowy kredytu samochodowego nr (...) z dnia 17 października 2007 roku, który po opatrzeniu go klauzulą wykonalności postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 roku, stał się podstawą wszczęcia postępowania egzekucyjnego, które ostatecznie zostało umorzone postanowieniem z dnia 7 stycznia 2014 roku. **(dowód: kserokopia bankowego tytułu egzekucyjnego k. 111-112, kserokopia postanowienia k. 113-114, k. 115-116, okoliczności bezsporne)**

W dniu 4 marca 2015 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W. zawarła z powodem (...) Wierzytelności Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę o przelew wierzytelności wyszczególnionych w wykazie wierzytelności. Umowa ta została następnie aneksowana w dniu 20 marca 2015 roku. **(dowód: kserokopia umowy przelewu wierzytelności z dnia 4 marca 2015 roku k. 20-23, kserokopia aneksu z dnia 20 marca 2015 roku do umowy przelewu**

wierzytelności z dnia 4 marca 2015 roku k. 24-25, załącznik do Aneksu do Umowy przelewu wierzytelności k. 21-23, okoliczności bezsporne)

W wystawionym w dniu 14 kwietnia 2015 roku wezwaniu do zapłaty powód określił zadłużenie pozwanej J. W., wynikające z umowy Kredyt samochodowy nr (...) z dnia 17 października 2007 roku, na kwotę 120.007,95 zł. **(dowód: kserokopia wezwania do zapłaty k. 45-45v, okoliczności bezsporne)**

Do dnia wyrokowania pozwani nie uregulowali zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. **(okoliczność bezsporna)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanych J. O. i M. O., wynikająca z zawartej przez pozwaną z (...) Bank Spółką Akcyjną w K. w dniu 17 października 2007 roku umowy kredytu nr (...) (poręczonej przez pozwanego) w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanych od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w W., wobec nie wykazania – poprzez złożenie stosownej umowy cesji – że podmiot ten wcześniej nabył wierzytelność od (...) Bank Spółki Akcyjnej w K. (ewentualnie od jego następcy (...) Bank S.A. w W.).

Legitymacji czynnej powoda nie dowodzi również załączony do akt sprawy załącznik do aneksu do umowy przelewu wierzytelności określający zadłużenie pozwanej, tego rodzaju dokument nie może bowiem stanowić i nie stanowi dowodu na fakt nabycia przez powoda wierzytelności względem pozwanych ani też nie może tej okoliczności dowodzić wystawione przez powoda wezwanie do zapłaty, który to dokument sam w sobie oczywiście nie może stanowić i nie stanowi dowodu na zawarcie umowy cesji. Do akt sprawy nie załączono nawet wystawionego przez pierwotnego wierzyciela zawiadomienia o dokonaniu przelewu wierzytelności, na które powołuje się w treści wezwania do zapłaty powód. Wszystkie wymienione wyżej dokumenty są bowiem tzw. dokumentami prywatnymi, których formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że ich wystawca złożył oświadczenie nimi objęte. Tylko w takim zakresie dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu. Natomiast materialna moc dowodowa omawianego wezwania oraz załącznika bez poparcia ich odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84).

Podkreślić w tym miejscu należy, że powód będąc podmiotem, którego istotną działalnością jest skupowanie wierzytelności pieniężnych na dużą skalę, z uwagi na zakres prowadzonej działalności winien w sposób bezsporny wykazać, że nabył ze skutkiem prawnym określoną, konkretną wierzytelność, wobec wskazanej osoby.

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanych. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanej wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, i że pozwani powinni solidarnie zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej

żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pozwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żywnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że strona pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem.

Odnosząc się natomiast do zarzutu przedawnienia roszczenia, podniesionego przez pełnomocnika pozwanych w treści sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wskazać należy iż w ocenie Sądu w omawianej sprawie zarzut okazał się być chybiony. Nie ulega wątpliwości, iż w realiach tejże sprawy zastosowanie ma trzyletni okres przedawnienia roszczeń, zgodnie z treścią art. 118 k.c. Niewątpliwym jest także, na gruncie wspomianej ustawy, iż zgodnie z art. 123 k.c. bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. A takową czynność stanowi bezsprzecznie wszczęcie i prowadzenie postępowania egzekucyjnego (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2016 roku, II CSK 34/16), jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie. W omawianej sprawie umowa została wypowiedziana z dniem 24 czerwca 2011 roku z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia. Zatem roszczenia stało się wymagalne w następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia. W dniu 21 marca 2013 roku został wystawiony Bankowy Tytuł Egzekucyjny, który następnie postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 roku został opatrzony klauzulą wykonalności i na jego podstawie wszczęto postępowanie egzekucyjne. A zatem, należy uznać iż bieg terminu przedawnienia został przerwany i zaczął biec od początku dopiero z dniem uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia przez Komornika bezskuteczności egzekucji, tj. po dniu 7 stycznia 2014 roku. Natomiast wytoczenie powództwa w sprawie nastąpiło w dniu 20 listopada 2015 roku, a zatem przed przedawnieniem się roszczenia.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że strona powodowa nie udowodniła również samego żądania pozwu. Uzasadniając roszczenie powód przedstawił umowę kredytu z dnia 17 października 2007 roku, która jednak była umową kredytu złotowego indeksowanego, a zatem, zgodnie z jej treścią kwota kredytu powinna być spłacana w złotych polskich w ratach i w terminach określonych w załączniku nr 1 od umowy. Załącznik ten przedstawia wykaz poszczególnych rat, terminu zapłaty oraz kwotę do zapłaty w każdej z rat, ale kwoty te są przedstawione w walucie obcej, natomiast brak jest w aktach sprawy jakichkolwiek dokumentów określających sposób przeliczenia poszczególnych kwot według kursu sprzedaży waluty indeksowanej, co uniemożliwia weryfikację twierdzeń powoda. Powód co prawda załączył do akt zarówno kserokopie bankowego tytułu egzekucyjnego jak i wypowiedzenia umowy kredytu, a także postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. W treści wypowiedzenia umowy kredytu wskazano jedynie wartość w walucie obcej, pominiawszy zupełnie kwestię przeliczenia kursu na walutę polską. W bankowym tytule egzekucyjnym wskazano kwotę należności na dzień 21 marca 2013 roku na 98.989,86 zł. Zaś w treści postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wskazano, iż wierzyciel wystąpił o egzekucję świadczenia pieniężnego w wysokości 102.208,19 zł. Nie wiadomo jednak według jakich zasad została przeliczona należność wyrażona pierwotnie w walucie (...) na walutę polską ani w jaki sposób kształtowała się wysokość kursu walut.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd oddalił powództwo w całości.